

ὡς πολιτείας, θέλετε ἀποκαλύψει αὐτὸν ἀπαράλλακτον μὲ τὸ ἀερόστατον τοῦ φίλου μας κ. Βωδὲ, κατασκευασμένον ἐκ μυρίων μπαλωμάτων, ἐκάστου τῶν ὁποίων ἀμφισβητεῖται ἡ πατρὶς καὶ ἡ καταγωγή! Ὀλίγη γαλλικὴ παιδρότης, ὀλίγη μελωδία ἰταλική, ὀλίγη γερμανικὴ ὁμίχλη, πολλὴ τουρκικὴ νωχέλεια, περισσότερως καρκιόζ μπερτέ, οὔτε μία δὲ νότα, οὔτε εἰς ἧχος γνήσιος, οὔτε ὑπόνοια κἂν συνθέσεως ἀρμενικῆς, ἰδοὺ τί ἀποτελεῖ τὸν καλούμενον ἀρμενικὸν θίασον.

Καὶ εἶνε τόσῳ δυσανάλογος ἡ ἀρμενικὴ αὕτη συμμορία μὲ τὸ ἀρμονικώτατον Φάληρόν μας, ὥστε πᾶσαι ἐμοῦ αἱ ἀντιθέσεις θὰ ὥχρῳ ἐνώπιον αὐτῆς καὶ μόνης.

Παραλία ἀρχίζουσα ἀπὸ τὴν γαργαλιστικωτέραν ἀμμυνδιὰ καὶ τελειώνουσα εἰς τὸ ἄχανές, ἡμερώτατοι βράχοι μὲ γραφικὰ καὶ σχεδὸν τεχνητάσπ ἡλαια ἀπὸ τὰ ἐποῖα ἐπρεπε νὰ ἐξέρχωνται μολπαὶ σειρήνων, νηϊδρια ἐδῶ καὶ ἐκεῖ δειλῶς ἀνακύπτοντα ἀπαραιμίλλου καλλονῆς, ὡς τόσαι πολῦτιμοι πέτραι εἰς τὴν σμαραγδένια θάλασσα· ἔπειτα κοιλὰς παιγνιδιάρικη, κοιλὰς γεμάτη ἀπὸ ποικιλίαν, δροσιὰ καὶ ἄρωμα, καλυπτομένη ἀπὸ καταπράσινα κλίματα, σκιαζομένη ἀπὸ πευκιδίων, τὸν ἐλαιῶνα, φαλακρίζουσα εἰς πολλὰ μέρη ὅπου ἀποκόπτουν οἱ στάχεις ἡ πληρουμένη ὑπὸ τοῦ ἄσματος τῶν ὑπολατῶν· λόφοι ἀκόμη, ἐξοχαί, ὑψώματα ἀνυψούμενα εἰς πᾶσαν ἀπόστασιν· ἔπειτα ὁ μυριόχρωμος Ὑμηττὸς μὲ τὰς ἀτελευτήτους πτυχὰς του, μὲ τὰς κλιτύας του, μὲ τὰ δενδράκιζα του ἀρχαῖα ἀραιὰ ὡς γυμνάσια ἀκροβολιστῶν· σιγὰ σιγὰ ἀπὸ τῆς ὀπισθεν αὐτοῦ ράχως ν' ἀνέρχεται ὡς προβατίνια ἡ σελήνη μελίχρους, μελαγχολικὴ χαράττουσα ἐπὶ τῆς φαληρικῆς θαλάσσης ποταμὸν χρυσορόνα, κατ' ὀλίγον ὅμως προβαίνουσα εἰς τὸ κυκαῖνον τοῦ οὐρανοῦ νὰ ἐναγκαλιζέται ὡς ἡ μία ἐκείνη τοῦ Ἑδίσσων μεγάλη ἠλεκτρικὴ σφαῖρα τὸ Φάληρον, τὸ χαϊδεμένο της Φάληρο!

κυρίας Δεσιμαῖζ». Καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὸν πύργον ὅπου προστάζει καὶ διατάσσει ὡς κύριος. Τί θέλει, Θεέ μου, τί θέλει;

— Ἀγνοῶ, ἀλλὰ δὲν θὰ βραδύνετε νὰ τὸ μάθητε βεβαίως. Σᾶς ἐπληροφόρησα περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ κ. Δεσιμαῖζ· εἶναι κατεστραμμένος καὶ πιθανῶς περιήλθεν εἰς ἀμχανίαν. Αἱ ἰδιοκτησίαι του φανομενικῶς μόνον τοῦ ἀνήκουν, ἐπεὶδὴ ἐκτὸς τοῦ ἡμῖσεως ἑκατομμυρίου, ὅπερ ὀφείλει εἰς ἓνα τῶν φίλων του, χρεωστεῖ εἰς τοὺς δανειστὰς του πλέον τῆς ἀξίας τοῦ μεγάρου του, τοῦ πύργου του καὶ τῆς ἐν Νορμανδίᾳ ἐπαύλεώς του. Ἐὰν δὲ συγκρατῇται ἀκόμη, τοῦτο εἶναι θαῦμα ἰσορροπίας.

Ἐπειδὴ δὲν ἔχει πλέον πίστωσιν, ἀπωθεῖται ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, μήπως ἄρᾳ γε ἐγκαταλείπων τὰ πάντα εἰς τοὺς πιστωτὰς του, παραιτούμενος τοῦ ἀξιοθρηνήτου καὶ αἰσχροῦ βίου, τὸν ὅποιον διῆγεν, ἦλθε, διὰ νὰ ζητήσῃ καταφύγιον πλησίον σας; Ἀγνοῶ. Ἀρᾳ γε ἦλθεν, ἐπεὶδὴ ἡ ἀπερισκεψία καὶ ἡ αὐθάδεια του καθιστῶσιν αὐτὸν ἱκανὸν τὰ πάντα νὰ κατατολμῇ, νὰ εἴπῃ εἰς ὑμᾶς: «Δὲν ἔχω πλέον χρήματα καὶ δὲν θέλω ν' ἀλλάξω διαγωγὴν, ἐπιμένω δὲ νὰ φυλάξω τὸ μέγαρον καὶ τὸν πύργον μου· σεῖς, σεῖς εἰσθε πλουσίαι καὶ ἐκάματε σπουδαίας οἰκονομίας, ἀφότου ζητε ἐν ἀποχωρήσει· δόστε μου ὅλον τὸ χρυσὸν σας· Ἡ γυνὴ πρέπει νὰ ὑπακούῃ εἰς τὸν ἄνδρα... Μετὰ ἐν ἔτος, ἕξ μῆνας, ταχύτερον ἴσως, ἐὰν καταδιωχθῶ ὑπὸ τῶν πιστωτῶν μου, θὰ

Ἐδῶ λοιπὸν ἔστησαν πολὺ ἀκαταλλήλως τὴν σκηνὴν των οἱ Ἀρμένιδες καὶ χωρὶς νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν σκιάν τοῦ Καραϊτκάκη, οὐδὲ νὰ ἐξορκίσω τὰς νεανιδάς μας εἰς τὸ ὄνομα τῆς καλαισθησίας, οὐδὲ τοὺς κεραυνούς καὶ τοὺς ἀερολίθους; νὰ προκαλέσω εἰς ἐκδίκησιν τῶν ἀγρίων αὐτῶν κατακτητῶν, ἐκφράζω ἁπλῶς τὴν λύπην μου διὰ τὸ γεγονὸς καὶ... μεταβαίνω εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Μάγκας.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Μη Χάνεσαι»,

Ἐπειδὴ ὁ ἐκ Μεσολογγίου ἀνταποκριτὴς σας, τοῦ ὁποίου ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 510 τῆς 8 Ἰουλίου φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος ὑμῶν καταχωρίσατε πληροφориὰ καὶ ἐπικρίσεις σχετικῶς πρὸς τὴν ἀρτίως διεξαχθεῖσαν δημοτικὴν ἐκλογὴν, ἀναφέρει μεταξύ ἄλλων προσώπων ὡς σαγηνευθέντων διαφοροτρόπως πρὸς τὴν μερίδα τοῦ κ. Τρικούπη, καὶ ἐμὲ ὡς λαβόντα ὑπόσχεσιν διόρισμῳ εἰς δημοσίαν θέσιν, ἐπιτρέψατέ μοι, κ. Συντάκτα, νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι ἡ ὅλως ξένος τοῦ Μεσολογγίου τυγχάνει ὁ ἀνταποκριτὴς σας οὗτος ἐντελὴς τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα ἀγνῶν, ἡ ἐκ προθέσεως διαστρέφω ταῦτα καίτοι πασίγνωστα καὶ καταφανῆ ὡς πρὸς τὰ κατ' ἐμέ.

Ὅθεν χάριν τῆς ἀληθείας, καὶ κατὰ καθήκον πρὸς ἐμαυτὸν τοῦλάχιστον, παρατηρῶ ὅτι οὐχὶ ἐσχάτως ἀλλὰ πρὸ ἑτῶς πασίγνωστοί εἰσι καὶ ὅλως ἄσχετοι πρὸς ἰδιοτέλειαν ἡ δημοσίαν θέσιν αἱ ἀφορμαί, ὧν ἕνεκα ἐπῆλθεν ἡ ἐκ τῆς μερίδος τοῦ κ. Δεληγεώργη ἀπομάκρυνσις οὐχὶ μόνον ἐμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἄλλων πολυτίμων φίλων αὐτοῦ.

Ὡς πρὸς δὲ τὸ παχυλότατον ψεῦδος, ὅπερ εἰς τὴν αὐτὴν ἀνταπόκρισιν ἐκτίθετα: ὅτι δὲν ἦτο γνωστὸν εἰς τοὺς Δε-

πληρώσητε τὰ χρέη μου συνομολογούντες δάνειον ἐπὶ τῇ ὑποθήκῃ τοῦ κτήματος ὑμῶν Βωκούρ, τὸ ὅποιον ἔχει ἀξίαν πολλὴν ἑκατομμυρίων;

— Ὡ! κύριε! ἐφώνησεν ἡ βαρόνη τρέμουσα καὶ μὲ φωνὴν διακεκομμένην...

— Ὁ συζυγός σας θὰ εἴπῃ μόνος τὸ αἴτιον τῆς ἐν Βωκούρ ἀφίξεώς του, κυρία· ἀλλ' ἔστε πεπεισμένη ὅτι ἐκ λόγου ἰσχυροῦ ἠναγκάσθη νὰ σᾶς πλησιάσῃ.

— Τὸ καταλαμβάνω καὶ διὰ τοῦτο τρομάζω.

— Δὲν πρέπει νὰ τρομάζητε· ἔστε ἥρεμος καὶ ἰσχυρὰ, ὅπως ἀντιμετωπίσητε τὴν θύελλαν. Μὴ λητμονῆτε ὅτι ἔχομεν πρὸς ἀλλήλους φιλικὴν συνθήκην καὶ ὅτι ἐπαγρυπνῶ ἐφ' ὑμῶν καὶ ἐπὶ τῆς θυγατρὸς σας· καθ' ἣν δὲ ἡμέραν λάβητε τὴν ἀνάγκην μου, θὰ εὐρεθῶ ἐκεῖ ἑτοιμος νὰ σᾶς ὑπερασπίσω.

— Ἀλλὰ τί νὰ κάμω; Σᾶς παρακαλῶ, συμβουλευσάτέ με.

— Ἡ ἀποστολὴ σας ἐδῶ ἔληξε, κυρία βαρόνη· αὔριον θὰ ἐπιστρέψῃτε εἰς Βωκούρ. Θὰ εὐρεθῇτε ἀπέναντι τοῦ συζυγοῦ σας, ὅστις θὰ σᾶς ὁμιλήσῃ, καὶ ἀφοῦ τὸν ἀκούσητε θὰ τῷ ἀπαντήσητε ὅτι πρέπει μετὰ σταθερότητος. Μὴ ἐμπιστεύεσθε· ἀρνήθητε πᾶσαν αἴτησίν του· μὴ τοῦ ὑποσχεθῇτε τίποτε, πρὸ πάντων δὲ μὴ ὑπογράψῃτε οὐδὲν ἐγγράφον· εἰσθε μήτηρ καὶ δὲν δικαιούσθε νὰ προσφέρησθε μετὰ ἐλευθεριότητος· φυλάξατε τὴν περιουσίαν σας.

ληγεωργιστάς ὅτι ἐγὼ ἤμην ἀντίθετος καὶ ἐκ πλάνης τινὲς, μὲ ἐψηφοφόρησαν ὡς δημοτικὸν σύμβουλον, ἀπαντῶ ὅτι ἐγὼ οὐδέποτε ἐσυνείθισα κατὰ τὰς ἐκλογὰς νὰ κρύπτωμαι, ἀλλὰ μετὰ παρηρησίας ἐκφράζω δημοσίως συζητῶν τὴν γνώμην μου. Ἐὰν δὲ ἔλαβον ὀλίγας ψήφους ἐκ Δεληγεωργιστῶν, ταύτας ἔλαβον διότι οἱ ἐκλογεῖς οὗτοι ἀποδίδουσιν ἐκτίμησιν καὶ ἔχουσι πεποιθήσιν εἰς τὸν χαρακτῆρά μου, ὡς ἐπίσης καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν φίλων τοῦ κ. Τρικούπη ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα τῶν συμβούλων ἢ παρέδρων ἐψηφοφόρησαν οὐχὶ κατ' ἀποκλειστικὸν κομματισμὸν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν ἕκαστος συνείδησιν. Νομίζω ἐπὶ τέλους ὅτι ὅταν ἐν κόμμῃ ἔχη φίλους ὡς τὸν ἀνταποκριτὴν σας αὐτόν, ὅστις οὕτως ἠθέλησε νὰ ἐπιδείξῃ τὴν ἀφοσίωσίν του καὶ νὰ προσφέρῃ τὰς ἐκδουλεύσεις του εἰς τὸ τοῦ Δεληγεωργίου, περιττοὶ καθίστανται οἱ ἐχθροὶ δι' αὐτό!

Δέχθητε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

Ἀθῆναι, Τῇ 13 Ἰουλίου 1883.

Συμεῶν Δακαλάκης.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Ἡ γυναικὴ αὐτῆς ἦτο ὡς τώρα τρομακτικὴ εἰς ὅλους μας· τὴν ἐφοδούμεθα περισσότερον διστόμου μαχαίρας, τὴν ἐφεύρομεν μακρύτερα ἀπὸ φωνὴν Δεληγιάννη· ἀλλ' ὅ, τι διηγείται μίᾳ γερμανικῇ ἐφημερίδι εἶνε τρομερὸν, πρωτάκουστον. Εἰς τὰ ἐξῆς τὸ ὄργανον αὐτό, τὸ ὁποῖον τόσον γλυκὰ ψελλίζει τό : «σ' ἀγαπῶ», πρέπει ταριχευόμενον νὰ κατατάσσεται εἰς τὰ Μουσεία μετὰ τῶν φωνικωτέρων ὄπλων καὶ τῶν δραστηκωτέρων δηλητηρίων. Ἀκούσατε :

Ἐν τῇ πόλει Νεβάδα, μίαν νύκτα μπαίνει λύκος εἰς ἕνα σπητι—διότι εὐρισκόμεθα ὑπὸ ζῶνιν, ὅπου οἱ λύκοι περιφέρονται τὴν νύκτα εἰς τοὺς δρόμους, ὅπως τὰ σκυλιὰ εἰς τὸ Βασιλεῖον τοῦ Κοσσονάκου. Ὁ κύριος τοῦ σπητιοῦ ἔλειπε· ζενυκτοῦσε μὲ τοὺς φίλους του πίνοντας πούντσι σὲ καμμιὰ ζεστοῦτσικὴ γωνιὰ καφενείου· παροῦσα ἦτο ἡ κυρία τοῦ σπητιοῦ, ἥτις ἀκούουσα τὰ βήματα τοῦ λύκου, τὰ πῆρε γιὰ βήματα τ' ἀνδρός της· χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν, χωρὶς ν' ἀνάψῃ κερί, ἀρχίζει νὰ δουλεύῃ τὸ ψαλιδόκερί της, ἐκλαμβάνουσα τὸν λύκον διὰ σύζυγον, καὶ γιὰτὶ νὰ ξενυκτᾷ ἔξω, καὶ γιὰτὶ νὰ πηγαίῃ νὰ μεθᾷ, καὶ νὰ ξοδεύῃ τὸν παρὰ του καὶ νὰ μένῃ αὐτὴ χωρὶς καπέλλο καὶ νὰ κροῖνῃ μοναχὴ 'ς τὸ στρώμα, καὶ, καὶ, καὶ. Ὁ καυμένος ὁ λύκος τὰ χρειάσθηκε, κοντοστάθηκε, δὲν εἶχεν ἀκούσει ἄλλο τέτοιο πρᾶγμα, ἐμοῦδιασε, αἶφνης ὅσῳ πῆγαινε τόσῳ καὶ ἀγρίευσεν καὶ ξεφώνιζε καὶ κτυποῦσε τὸ πόδι της καὶ ἔλεγε, καὶ ἔλεγε, καὶ ἔλεγε, ἕως ὅτου καταλαμβάνει τέτοια τρομάρα τὸν λύκον, ποῦ τὸ βάζει 'ς τὰ πόδια καὶ τρέχει καὶ δὲν σταματᾷ εἰσὶ ἀφοῦ εἶδεν ὅτι χωρίζεται ἀπὸ τὸ σπητι τοῦ τέρατος, ποῦ τὸν ἔλυσεν μὲ τῆς φωναῖς ἐκείναις, τὸ ὀλιγώτερον δέκα λεύγαις. Οἱ ἄλλοι λύκοι τοῦ χωριοῦ ποῦ τὸν εἶδαν, σχεδὸν δὲν τὸν ἀνεγνώρισαν, εἰς τοιαύτην ἐλκεσινὴν κατάστασιν εἶχε καταντῆσει.

Φρικτὴ ἀμερικανικὴ ἱστορία. Προετοιμασθῆτε, Κυρία καὶ Κύριοι, ν' ἀκούσῃτε τρομερὰ πρᾶγματα. Τέτοια ἐπιθυμοῦμε τέτοια σὰς σερβίρουμε, κυρίαρχοι ἀναγνώσται καὶ ἀναγνώστρια. Μεταβῆτε εἰς Ἀμερικὴν, ἀγκυροβολήσατε εἰς Νέαν Ὑόρκην καὶ γνωρισθῆτε μὲ τὴν κυρίαν Μπώκλεϋ. Ἔτοιοι ;

Ἡ κυρία Μπώκλεϋ ἐκάθητο κατὰ τὸ σύνθηρος ἐν ἐσπέρας

εἰς τὸ δωμάτιόν της καὶ ἀνεγίνωσκε, περιμένουσα νὰ ἔλθῃ ἐκ τῆς Λέσχης ὁ σύζυγός της. Τὰ παιδιὰ ἐκοιμῶντο εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον. Αἶφνης ἀκούει βήματα κατεσπευσμένα ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου· τὰ βήματα πλησιάζουν, ἀνέρονται, ἀνοίγουν τὴν θύραν καὶ ὦ! τῆς ἐκπλήξεως! ἀντὶ νὰ δῇ ἐνώπιόν της τὸ προσφιλὲς της ἥμισυ, βλέπει ἕνα ὀλάνκερον, ἄγνωστον, ὑψηλόν, καστανομάλλην, μὲ ὑπογένειον τὸ ὁποῖον ἤρχιζε νὰ λευκάζῃ καὶ πολὺ καλὰ φορεμένον. Τῆς κάμνει μίαν ρεβερέντσα, καὶ : «Κυρία μου, σὰς ζητῶ τώρα δεκαπέντε χρόνια» τῆς λέγει. «Μὲ ζητεῖτε πρὸ δεκαπενταετίας, πλὴν ἐγὼ δὲν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σὰς γνωρίζω, κύριε,» ἀπαντᾷ ἐκείνη ἀντὶ τῶν ξεφωνητιῶν ἀπερθὰ ἔσυρε ἡ Ρωμῆ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, καὶ τοῦ κουμπουριοῦ τὸ ὁποῖον θὰ ἔδραχνε ἡ Ἑλληνίς. «Ἐπιθυμῶ νὰ σὰς βλέπω. Δὲν εἴσθε ἀρὰ γε ἡ Θεὰ τοῦ Ἑλέους ; » Ἡ δευτέρα ἐρώτησις τὴν ἔκαμε τὴν Ἀμερικανίδα νὰ τὰ χρεισθῇ, διότι τότε μόλις ἐνόησε ἀπὸ τὸν τρόπον δι' οὗ ἐγένετο ἡ ἐρώτησις καὶ τοῦ βλοσυροῦ βλέμματος δι' οὗ συνωδύνθη ὅτι ἔχει νὰ κάμῃ μὲ ἕνα τρελλόν. Ἐν τοσούτῳ ἂν τὰ εἶχε χάσει αὐτὸς, αὐτὴ δὲν τὰ ἔχασε. Νὰ φωνάξῃ ; Θὰ τρομάξουν τὰ παιδιὰ της. Καὶ ἔπειτα ἡ ὥρα ἦτο προχωρημένη, ποῖος θὰ ἔλθῃ νὰ τὴν βοηθήσῃ ; Ἀποφασίζει λοιπὸν νὰ προσποιηθῇ καὶ αὐτὴ τὴν παράφρονα, διὰ νὰ συνεννοηθῇ μὲ τὸ ἥμισύ της. «Μάλιστα, ἀπαντᾷ, ἐκείνη εἶμαι τὴν ὁποίαν ζητεῖτε. Τί θέλετε ; » «Ἀ! τώρα θὰ σὰς τὸ πῶ.» Καὶ ἐξηκολούθησε μετὰ ψυχρότητος καὶ ἀπαθείας : «Εἶμαι Γάλλος χειρουργός· ἐσπούδασα εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Παρισίων. Τριάντα ἔτη ἔφαγα σπουδάζων ἀνατομίαν καὶ ἐξετάζων τὰ θαυμάσια τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος· τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν ἀφιέρωσα εἰς μελέτην περὶ τῆς καρδίας. Τώρα λοιπὸν ἐπιθυμῶ νὰ ἀνατάμω μίαν ζωντανὴν καρδίαν, (ὦ! πῶς εἴθε ; θάρρος, ἀναγνώστρια, θάρρος!) διὰ νὰ κάμω ἀκριβεῖς παρατηρήσεις περὶ τῶν παλμῶν αὐτῆς. Ἡξέυρα ὅτι θὰ σὰς εὐρῶ ἐδῶ καὶ ὅτι ἡ ὑγεία σας τὸ ἀπαιτεῖ (ὀρίστε) ; νὰ βγάλῃ τὴν καρδίαν σας καὶ νὰ τὴν καθαρίσω. Ἰδοὺ, ὁ λόγος, κυρία μου, διὰ τὸν ὁποῖον μὲ βλέπετε ἐνώπιόν σας. Ἡκούσατε ποτὲ, πῶς καθαρίζεται μίᾳ ζωντανῇ καρδίᾳ ;—Ἐννοεῖται, γνωρίζω τρεῖς ἰατροὺς, ἐκ τῶν ὁποίων τὸν ἕνα τὸν ἔχομεν γείτονα, ἐδοκίμασεν τοιοῦτόν τι, ἀλλ' ἀπέτυχεν». «ὦ! τὸ περίμενα! εἶμαι μοναδικὸς διὰ τοιαύτην ἐγχείρησιν. Καὶ ἤρχισε νὰ ἐξάγῃ ἐκ τοῦ κόλπου τοῦ μαχαίρια ψαλίδι. . . γι' ἀκόνισμα, ἀλλὰ χειρουργικὰ ἐργαλεῖα, ἐνῶ κρῦς ἰδρὼς περιέχυνε τὴν γενναίαν Ἀμερικανίδα.

Κατῶρθωσε μολοτοῦτο νὰ τοῦ πῇ ὅτι μίᾳ γειτόνισσα πᾶσχει ἀπὸ καρδιακὴν νόσημα καὶ ἐπεθύμει πολὺ νὰ καθαρισθῇ καὶ ἡ δικὴ της ἡ καρδιά· ἂν θέλῃ ὁ ἐξοχώτατος νὰ τὴν συνοδεύσῃ εἰς τὸ γειτονικὸν σπητι, θὰ ὑποβληθῶν ἀμφοτέραι εἰς τὴν ἐγχείρησιν. Ὁ τρελλοχειρουργὸς ἐδέχθη, ἐξῆλθε τῆς οἰκίας συνοδεύων τὴν κυρίαν Μπώκλεϋ, πιστεύουσιν ὅτι θὰ εὐρεθῇ καλεῖς ἀνὴρ εἰς τὸν δρόμον νὰ τὴν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν ἀκουσίαν ἐγχείρησιν. Αἶφνης βλέπει τρεῖς σκιὰς αἵτινες ἐπιτίθενται ἐκ τῶν ὕψισθεν κατὰ τοῦ νεωτεριστοῦ Δόκτορος, τὸν ὁποῖον παλαίουςαι μετ' αὐτοῦ κατωρθώνουν νὰ δέσουν ἐπὶ τέλους, νὰ τὸν ρίψουν ἐντὸς ἀμάξης καὶ νὰ γίνουν στιγμηδὸν ἄφαντοι.

Τί συνέβη ;

Ἦσαν οἱ φύλακες τοῦ φρενοκομείου, ἐκ τοῦ ὁποίου πρὸ ὀλίγου διέφυγεν ὁ καρδιοχειρουργός, διὰ νὰ ἐφαρμόσῃ ὁ ἀνθρωπὸς τὴν ἐφεύρεσίν του.